

Arrest

nr. 289 576 van 30 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 5 november 2020.

1.2. Op 2 maart 2022 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 28 november 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraaks soennitische Arabier te zijn, geboren op [...1980] in Al Karkh (Bagdad, Centraallrak). U ging tot het tweede middelbaar naar school en begon erna te werken in de winkels van uw familie. Uw zus K.(...) werd in 2006 vermoord door het Al Mahdi leger. Uw vader werd ook vermoord naar aanleiding van sektarisch geweld op 8 augustus 2020. Verder heeft u nog drie broers en twee zussen, i.c. S.(...) die momenteel in de V.S. woont, M.(...) die in Erbil (Koerdische Autonome Regio – KAR) verblijft en A.(...) die in Bagdad woont, samen met uw zussen M.(...) en A.(...) en uw moeder F.(...) A.(...) H.(...). Uw vader kwam in augustus 2020 om het leven (zie infra).

Op een dag, in februari 2005, vond er een explosie plaats vlakbij de winkel waar u werkte. Een uur hierna kwamen de Amerikaanse troepen en het Iraakse leger terplekke en arresteerden ze een hele hoop mensen, waaronder u. Gezien er geen bewijs tegen jullie kon gevonden worden, werd u diezelfde dag weer vrijgelaten. Echter de Iraakse veiligheidsdiensten kwamen 's avonds terug en namen u opnieuw mee. U zat vervolgens drie maanden vast en werd gefolterd zonder duidelijke reden. U kwam terug vrij in mei 2005 nadat uw vader losgeld betaalde.

Jullie woonden na uw vrijlating nog steeds in Al Karkh maar dienden uiteindelijk, in 2006, door de aanhoudende sektarische pesterijen te verhuizen naar Tharmiye (gelegen tussen Samarra en Bagdad centrum). Zo kregen jullie bedreigingen via de telefoon en brieven met kogels in. Uw zus werd tijdens deze periode ook vermoord.

Wanneer Daesh begon op te rukken in Irak in 2015 besloot uw vader dat het tijd was dat u Irak verliet. Twee dagen na uw vertrek werd uw broer M.(...) gearresteerd door Asaib Al Haq. Het betrof weerom een willekeurige arrestatie. Hij kwam terug vrij na een maand, opnieuw nadat uw vader losgeld betaalde aan de militie.

U verliet Irak in juni 2015, met het vliegtuig, richting Turkije. Verder ging u overzee via Griekenland naar Oostenrijk en vroeg daar internationale bescherming. Tijdens uw verblijf in Oostenrijk zou u vernomen hebben dat uw vader werd vermoord in Irak. Op 8 augustus 2020 zou hij naar jullie voormalige regio zijn teruggekeerd om te kijken hoe het met jullie eigendommen, i.c. de winkels en jullie woning, gesteld was. Hij stelde vast dat de winkels en woning in beslag waren genomen en de woning was vernield. Uw vader zou hierop beginnen roepen zijn en zich kwaad gemaakt hebben. Kort nadien zouden leden van de sjiiitische militie Asaeb Ahl al Haq zijn langsgereden en uw vader hebben doodgeschoten. Via getuigen zouden jullie dit zo vernomen hebben.

Uw verzoek in Oostenrijk werd uiteindelijk afgewezen. U diende beroep in doch dit werd verworpen. Uw asioldossier werd op 1 oktober 2020 definitief afgesloten in Oostenrijk. U besloot naar België te komen en hier een asielprocedure op te starten. U diende een verzoek om internationale bescherming in in België op 20 november 2020.

U gelooft dat zowel uw willekeurige arrestatie en opsluiting in 2005, de moord op uw zus in 2006, als de arrestatie van uw broer in 2015 en later de moord op uw vader in 2020 allemaal kaderen binnen de context van het sektarisch geweld. Jullie hadden thuis bovendien wel wat geld en eigendommen, wat meespeelde in het geweld dat tegen jullie gebruikt werd.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: nationaliteitsbewijs (kopie), overlijdensakte zus (kopie), aangifte bij politie van de moord op zus (kopie), overlijdensakte vader (kopie), aangifte bij politie van de moord op vader (kopie), foto's van milities (print), woonstkaart (kopie), rantsoenkaart (kopie), een medisch psychiatrisch/psychologisch verslag en een afsprakenkaartje (origineel).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en stukken toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat u kampt met een depressie (zie CGVS, p. 3-4 + psychologische attest in groene map).

Blijkt dat u in het verleden traumatische gebeurtenissen meemaakte ten gevolge waarvan u thans lijdt aan posttraumatische stress. Dit uit zich in depressieve neigingen, slaaptekort en paniekaanvallen. Ook heeft u last van nachtmerries, zo verklaarde u (zie CGVS, p. 3-4). U haalde tijdens het onderhoud voorts nog aan dat u problemen heeft met uw geheugen en concentratie alsook dat u veel vergeet (zie CGVS p. 3 en 10). U legde tevens een medisch psychiatrisch / psychologisch attest voor waarin staat aangegeven dat u wordt opgevolgd sinds 11 oktober 2021. Het attest stelt voorts eveneens dat u kampt met posttraumatische stress alsook dat u tijdens de consultaties rapporteerde volgende symptomen te ervaren : herbeleving, vermijden, negatieve gedachten en stemmingen en hyperactiviteit, waarbij ondermeer wordt aangehaald dat u soms moeite heeft om u delen (vnl data) te herinneren en concentratiestoornissen heeft. Ook wordt opgemerkt dat u kampt met zelfmoordgedachten.

Dient vooreerst te worden opgemerkt dat u niet kan aantonen dat u op het moment van het onderhoud bij het CGVS nog steeds in behandeling bent / was, dan wel nog steeds kampte met de door u aangehaalde psychologische problemen. Het psychologisch verslag is niet gedateerd. Er kan enkel worden vastgesteld dat u sinds oktober 2021 in behandeling bent. Dat dit nog steeds het geval is / was op het moment uw onderhoud blijkt niet uit het attest. Het afsprakenkaartje wat u voorlegde bevat immers geen naam, evenmin een jaartal, doch ook al zou het vaststaan dat het om afspraken gaat die gepland werden in maart 2022, dan nog blijkt uit dit document niet dat deze afspraken u betreffen.

Dit terzijde, daar niet wordt betwist dat u, minstens ooit, kampte met psy problemen, en er rekening werd gehouden met de mogelijkheid dat u nog steeds met deze problemen kampt op het moment van het persoonlijk onderhoud, werden er u sowieso steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud duidelijk meegedeeld dat het onderhoud op een rustige manier zou verlopen en dat u ten allen tijde, indien u zich niet goede voelde, zelf om een extra pauze kon vragen als u daar nood aan had (zie CGVS, p. 3 en 4). U gaf tijdens het persoonlijk onderhoud op geen enkel moment aan dat u het onderhoud (tijdelijk) wilde stopzetten en verklaarde op het einde van het onderhoud ook uitdrukkelijk dat u alles goed begrepen had (zie CGVS p. 21). Uit niets blijkt verder dat u, omwille van uw psychologische toestand, niet in staat was om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. De Commissaris-generaal beschikt ook zelf niet over dergelijke elementen. Zo haalde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zelf niet aan dat er elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure kunnen belemmeren (zie vragenlijst 'bijzondere procedurele noden', in administratief dossier). Uit uw administratief dossier blijkt daarentegen dat u wel degelijk in staat was en over voldoende cognitieve capaciteiten beschikte om op een omstandige manier uw relaas uit de doeken te doen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde Irak verlaten te hebben in 2015 omdat Daesh aan het oprukken was in de regio. U vreest een terugkeer naar Irak omwille van de aanhoudende sektarische aanvallen en pesterijen die u en uw familie jarenlang ondergingen.. Meer concreet vreest u bij terugkeer vermoord te worden door leden van Saraya Al Salam (CGVS, p. 20).

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS p. 2), blijkt uit de elementen van uw administratief dossier duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Dient allereerst te worden opgemerkt dat u geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs voorlegde ter staving van uw identiteit. U legde enkel een kopie voor van uw nationaliteitsbewijs en verklaarde dat u uw identiteitsdocumenten, i.c. uw originele identiteitskaart, origineel paspoort en origineel rijbewijs, verloor op zee tijdens uw vlucht (zie CGVS p. 10). Dient allereerst te worden opgemerkt dat aan een kopie geen bewijswaarde kan worden toegekend temeer daar de authenticiteit van dergelijk document niet kan worden nagegaan. Dat u uw originele stukken verloor op zee betreft voorts een loutere bewering die u op geen enkele manier weet staven. Het aantonen van de identiteit is nochtans een essentieel element binnen de procedure om internationale bescherming en er kan dan ook verwacht worden dat u alle stukken waarover u beschikt, of kan beschikken, voorlegt aan de instanties bevoegd om uw nood aan internationale bescherming te beoordelen. Echter, uit uw administratief dossier blijkt dat u er niet voor terugdeinst de asielinstanties moedwillig te (proberen) misleiden. U verzocht immers reeds om internationale bescherming in Oostenrijk, dit voor u naar België kwam, en legde daar, naar wat u beweerde, uw originele identiteitskaart voor. Na een authenticiteitsonderzoek bleek het echter om een volledige vervalsing te gaan (zie info in uw administratief dossier). Het mag duidelijk zijn deze vaststelling, in combinatie met uw huidige onvermogen enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs voor te leggen én uw blote bewering dat u uw identiteitsdocumenten in zee verloor – wat overigens dermate stereotiep is dat het niet kan worden aangenomen – uw geloofwaardigheid geenszins ten goede komt.

Dient voorts te worden opgemerkt dat, desondanks het feit u letterlijk gevraagd werd of u in Oostenrijk hetzelfde verteld heeft als wat u in België vertelde en u hier affirmatief op antwoordde (CGVS, p. 14), de verklaringen die u aflegde voor de Belgische asielinstanties geenszins stroken met de verklaringen die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming bij de Oostenrijkse asielinstanties aflegde, en dit aangaande verschillende essentiële elementen betreffende uw familie, uw woonplaatsen alsook uw werkzaamheden in Irak.

Zo verklaarde u voor de Oostenrijkse asielinstanties dat u in Irak altijd, tot aan uw vertrek, woonachtig was in de ouderlijke woning in Bagdad, in de Alrahmania-Aljafer wijk. De laatste vijf dagen voor uw vertrek verbleef u bij uw zus, dit eveneens in Bagdad (zie vertaling Oostenrijks asielsdossier in administratief dossier p. 3, 16 en 17).

Tijdens uw onderhoud bij het CGVS verklaarde u echter dat u van uw geboorte tot 2006 woonachtig was in Bagdad, in de al Jafa'er wijk. Omwille van problemen ten tijde van het sektarische geweld dienden jullie woning te verlaten en trok u met uw familie naar Tharmiye, aan de buitenkant van Bagdad (zie CGVS p. 9). U linkte het overlijden van uw vader bovendien aan jullie gedwongen verhuis naar Tharmiye – uw vader zou vermoord zijn toen hij later terugkeerde om jullie eigendommen te gaan bekijken (zie CGVS p. 6) – doch, uit wat verder zal blijken kan hier ook geen enkel geloof aan worden gehecht (zie infra).

Nog volgens uw verklaringen bij de Oostenrijkse asielinstanties heeft u vier broers en vier zussen, waarvan één zus overleed (zie verklaringen Oostenrijks asioldossier p. 16). Ten aanzien van de Belgische asielinstanties liet u optekenen dat u drie broers en drie zussen – waarvan één om het leven kwam – heeft (zie interview DVZ vraag 17 en CGVS p. 7 en 8).

Waar u voorts in Oostenrijks verklaarde dat u, nadat u stopte met school, eerst werkzaam was in een bedrijf voor meelverwerking, dit tot 2004, en vervolgens tot uw vertrek in juni 2015 als autowasser aan de slag ging (zie verklaringen Oostenrijks asioldossier p. 16), stelde u voor de Belgische asielinstanties aanvankelijk dat u voornamelijk werkzaam was als taxichauffeur (zie interview DVZ vraag 12) om vervolgens te beweren dat u werkzaam was in de verschillende winkels van uw familie, i.c. een supermarkt, een groentenwinkel en een verfwinkel. In tegenstelling tot uw verklaringen in Oostenrijk, beweerde u nu dat u slechts gewerkt heeft tot 2005. De laatste tien jaar van uw verblijf in Irak werkte u niet meer (zie CGVS p. 5).

Het mag duidelijk zijn dat voorgaande vaststellingen uw geloofwaardigheid geenszins ten goede komen.

Ook wat uw problemen in Irak en uw vluchtaanleiding uit uw land van herkomst betreffen, blijken uw verklaringen allesbehalve éénsluidend.

Voor het CGVS verklaarde u dat u Irak verlaten had in 2015 omwille van Daesh die begon op te rukken in Irak, het feit dat u van woonplaats moest veranderen, de aanhoudende sektarische pesterijen alsook de verschillende zaken die uw familieleden meemaakten. Twee dagen na uw vertrek werd uw broer M.(...) gearresteerd door Asaib Al Haq. Deze arrestatie, samen met uw willekeurige arrestatie en opsluiting in 2005, de moord op uw zus in 2006 en de moord op uw vader in 2020 zijn voor u allemaal redenen waarom u het niet veilig acht terug te keren naar Irak (CGVS, p. 14).

*In Oostenrijk liet u echter een compleet ander verhaal optekenen. Daar verklaarde u Irak verlaten te hebben nadat uw zus werd gedood, dit in juni 2015. U wilde trouwen met de vriendin van uw zus, maar de broer en neef van uw vriendin waren ertegen. Ze wezen u af omdat u soenniet bent en zij waren sjiieten en leden van een militie. U verklaarde daar ook dat uw zus vermoord werd door deze familie. Later vertelden ze ook aan uw ouders dat ze u zouden vermoorden als ze u zouden vinden (zie verklaringen en vertalingen Oostenrijks dossier, toegevoegd aan blauwe map administratief dossier). Voor de Belgische asielinstanties verklaarde u niets van dit alles en liet u daarentegen optekenen dat uw zus vermoord werd ten tijde van het sektarisch geweld en om jullie onder druk te zetten en weg te jagen uit jullie huizen (CGVS, p. 11). U blijkt bovendien niet eens éénduidig aan te geven waar en wanneer uw zus werd gedood. Zo verklaarde u voor de Oostenrijkse asielinstanties dat uw zus in **jullie huis** werd gedood, dit op 4 juni 2015. Vijf dagen later verliet u Irak, zo stelde u (zie vertaling verklaringen Oostenrijks asioldossier p. 4, 6, 17 en 18). Voor de Belgische asielinstanties beweerde u bovendien dat uw zus werd gedood in **haar woning** en dit in 2006 (zie CGVS p. 7, 16 en 17). Het spreekt voor zich dat dergelijke flagrante tegenstrijdigheden uw geloofwaardigheid verder op ernstige wijze onderuit halen.*

Dat u documenten voorlegde ter staving van het overlijden van uw zus, i.c. de overlijdensakte op naam van uw zus en een aangifte bij politie betreffende de moord op uw zus, wijzigt niets aan voorgaande. Immers betreffen de voorgelegde stukken loutere kopieën waaraan geen bewijswaarde kan worden toegekend temeer daar de authenticiteit van deze documenten niet kan worden nagegaan. Moet voorts worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie ook blijkt dat in Irak alle documenten tegen betaling kunnen verkregen worden, waardoor hun bewijswaarde sowieso slechts relatief is. Tot slot kan slechts ingeval van een waarachtig relaas bewijswaarde worden toegekend aan documenten, wat in casu geenszins het geval is.

Dat u aldus met uw gezin in 2006, na de moord op uw zus, vervolgens jullie woning verliet en naar Tharmiye verhuisde, kan, mede gelet op voorgaande vaststellingen aangaande de moord op uw zus én rekening houdende met bovenstaande bevindingen aangaande uw opeenvolgende verblijfplaatsen in Irak, niet worden aangenomen.

Bijgevolg komt ook de waarachtigheid van uw beweringen aangaande uw vaders overlijden – u verklaarde dat hij in 2020 vanuit Tharmiye terugkeerde naar jullie voorgaande woonplaats om te kijken hoe het ermee gesteld was – danig in het gedrang. Dit eens te meer daar ook wat betreft uw vaders overlijden totaal niet stroken met wat u hieromtrent verklaarde in Oostenrijk. Immers, in tegenstelling tot wat u beweerde voor het CGVS, i.c. dat uw vader werd doodgeschoten door Asaeb Ahl al Haq omdat hij zich kwaad maakte toen hij vaststelde dat jullie voormalige woning vernield en onbewoonbaar was (zie CGVS p. 6) – stelde u in Oostenrijk dat hij overleed tengevolge een longontsteking en ademhalingsproblemen. Dit was in Oostenrijk af te lezen uit het overlijdensattest van uw vader dat u er voorlegde. Vreemd genoeg legde u in België ook een overlijdensattest voor van uw vader en uit dit attest bleek hij vermoord te zijn met kogels (CGVS, p. 11). In navolging van wat hierboven reeds werd opgemerkt aangaande de overlijdensakte en aangifte bij politie in verband met de moord op uw zus, kan ook hier worden gewezen op het feit dat u ook betreffende de moord op uw vader enkel kopiën voorlegde, dient nogmaals te worden gewezen op de mogelijkheid om allerhande Iraakse documenten tegen betaling te verkrijgen én is het duidelijk dat de stukken niet werden voorgelegd in het kader van een waarachtig relaas. De overlijdensakte en aangifte bij politie van de moord op uw vader kunnen geenszins weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs ter staving van uw verklaringen aangaande de moord op uw vader. Dit gegeven, in combinatie met uw compleet andersluidende verklaringen aangaande uw vaders dood voor de Oostenrijkse asielinstanties, maakt dat aan uw beweringen geen geloof kan worden gehecht.

*Tot slot, doch niet in het minst, dient nog te worden opgemerkt dat u voor de Oostenrijkse asielinstanties met geen woord repte over de verschillende andere feiten die u wel aanhaalde voor de Belgische asielinstanties, i.c. uw arrestatie en opsluiting in 2005, de aanhoudende bedreigingen en pestijeren omwille van sektarische redenen en de arrestatie en vasthouding van uw broer. U haalde in Oostenrijk enkel de moord op uw zus in 2015, waaraan gezien bovenstaande vaststellingen, geen geloof kan worden gehecht aan (zie supra). Voor het overige stelde u in Oostenrijk expliciet dat u in Irak geen problemen kende met de autoriteiten en nooit opgesloten zat in een gevangenis (zie vertalingen Oostenrijks asioldossier p. 16), wat dan weer compleet indruist tegen uw beweringen bij het CGVS waar u stelde dat u in 2005 tweemaal werd opgepakt, mede door de Iraakse veiligheidsdiensten, en de tweede keer voor drie maanden werd vastgehouden in een gevangenis (zie CGVS p. 10 en 14). U stelde in Oostenrijk overigens ook uitdrukkelijk, nadat u er enkel over de moord op uw zus in 2015, en dit omwille van uw relatie met een vriendin van haar, vertelde dat u **alle redenen voor uw vertrek had verteld** (zie vertaling Oostenrijks asioldossier p. 17).*

Het geheel van bovenstaande vaststellingen en ongerijmdheden maakt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees voor vervolging. Volledigheidshalve kan hier nog worden opgemerkt dat uw bewering dat u kampt met geheugen- en concentratieproblemen geenszins kan volstaan om deze ongerijmdheden te vergoelijken. De vastgestelde ongerijmdheden zijn immers dermate flagrant en betreffen verschillende essentiële elementen van uw relaas waarvan kan worden verondersteld dat deze de nodige impact zouden gehad hebben en bijgevolg in uw geheugen zouden gegrift staan. Bovendien, dat u moeilijkheden zou hebben om u bepaalde dingen te herinneren of om u te concentreren, kan nog geenszins verklaren dat u twee totaal andere versies van een relaas naar voor bracht. Overigens kan nog worden opgemerkt dat uit het psy verslag dat u voorlegde enkel staat aangegeven dat u gedurende de consultaties rapporteerde ondermeer concentratieproblemen te ervaren alsook moeilijkheden om u dingen (vnl data) te herinneren. Dat u verklaart dit te ervaren, betekent nog geenszins dat dit ook zo is. Hoe dan ook, het mag duidelijk zijn

Uit wat voorafgaat dient dan ook te worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen en uw beweerde vrees voor vervolging. De vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan u niet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term ‘Baghdad Belts’. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten berm bommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties

tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Ook de door u voorgelegde documenten kunnen niets veranderen aan voorgaande bevindingen. Zoals reeds opgemerkt legde u enkel kopiën voor waaraan geen bewijswaarde kan worden toegekend en is het algemeen geweten dat in Irak alle stukken tegen betaling kunnen verkregen worden. Tot slot werden de stukken ook niet voorgelegd in het kader van een waarachtig relaas. De kopiën van uw nationaliteitsbewijs en de woonstkaart op naam van uw vader spreken zich bovendien niet uit over de problemen die u in Irak zou hebben gekend. De prints van foto's van milities voegen niets wezenlijks toe aan uw relaas. Dat er milities in Irak aanwezig zijn, wordt op zich niet betwist. Doch de prints van de foto's hebben geen betrekking op u noch kunnen zij nood aan internationale bescherming in uw hoofde aantonen. Het psy rapport werd hierboven reeds besproken. Kan hier tot slot nog worden aan toegevoegd dat het feit dat het rapport melding maakt van de problemen die u in Irak zou hebben gekend een loutere weergave betreft van hetgeen u aan de psycholoog vertelde. Dat de aangehaalde feiten zich ook effectief hebben voorgedaan kan uit het voorgelegde attest niet worden afgeleid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Verzoeker vat dit middel aan door te stellen dat hij niet gelogen heeft over zijn nationaliteit en identiteit. Hij wijst erop dat hij een kopie van zijn nationaliteitsbewijs heeft voorgelegd en dat dit voor redenen uiteengezet bij het CGVS het enige document is dat hij hieromtrent heeft. Hij stelt verder dat het identiteitsdocument dat hij in Oostenrijk neerlegde niet vervalst was. Ook wijst hij erop dat uit zijn medische documenten en zijn rantsoenkaart zijn nationaliteit kan blijken. Met betrekking tot de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen voor de Oostenrijkse en Belgische autoriteiten stelt hij dat zijn gehoor in Oostenrijk zeer chaotisch verliep en dat hij daar werd bijgestaan door een tolk die hem amper begreep. Hij stelt dat dit blijkt uit de verklaringen betreffende het aantal broers en zussen dat hij heeft. Hij herhaald zijn verklaringen dat hij vier zussen had waarvan er één overleden is waardoor hij op heden drie zussen en drie broers heeft. Met betrekking tot de motieven over de arbeid die verzoeker verricht zou hebben stelt hij dat hij nooit heeft gezegd dat hij een taxichauffeur was. Hij stelt dat hij bij de DVZ amper de kans kreeg om zijn relaas te doen en dat hij telkens werd onderbroken waardoor er misverstanden zijn ontstaan en zaken zijn opgeschreven die hij nooit heeft verklaard. Vervolgens stelt verzoeker dat hij aan de Belgische instanties de volledige waarheid heeft verteld omtrent zijn vlucht uit Irak en de jarenlange terreur en het geweld die hij en zijn familie er hebben ondergaan. Hij betoogt dat hij dit heeft ondersteund met tal van bewijzen en documenten en geeft enkele excerpten uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud. Hij vervolgt door te stellen dat verwerende partij alle stukken en verklaringen naast zich neerlegt en zich blindstaart op de vermeende tegenstellingen tussen zijn Oostenrijkse en Belgische verklaringen. Hij besluit dit middel door te stellen dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en dat dergelijke manier van redeneren en gebrekkig onderzoeken een kennelijke schending van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel uitmaakt.

Ook in een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. In dit middel gaat verzoeker in op de motieven omtrent de subsidiaire bescherming en stelt dat hij zich nergens in Irak op een veilige manier kan vestigen. Hij vervolgt door te stellen dat verwerende partij erkent dat Irak erg gevaarlijk is en dat hij er een objectief risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling. Verder geeft hij een theoretische uiteenzetting over de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus. Vervolgens gaat verzoeker in op de situatie in Irak. Hij meent dat UNHCR stelt dat het hele land getroffen is door geweld en dat mensen uit Irak minstens in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming. Vervolgens geeft hij aan dat uit verschillende artikelen blijkt dat er nog steeds op systematische basis aanslagen gebeuren in Irak en dat gewone burgers hiervan het slachtoffer zijn. In dit kader citeert hij twee persartikelen van ndtv (<https://www.ndtv.com/world-news/11-dead-in-iraq-attack-blamed-on-isis-report-2589105> & <https://www.ndtv.com/world-news/baghdad-rocket-attack-rocket-attacks-in-iraq-strike-baghdad-school-us-embassy-injuring-3-2707280>). Hij stelt dat verwerende partij moeilijk kan blijven volharden dat Irak thans aan de internationale veiligheidsvoorwaarden voldoet om verzoeker ernaar terug te sturen. Hij meent dan ook dat verwerende partij artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet heeft geschonden en dat hij wel degelijk in aanmerking komt voor subsidiaire

bescherming. Hij besluit door te stellen dat verwerende partij het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, en de materiële motiveringsplicht heeft geschonden.

Op grond van het voorgaande vraagt verzoeker in hoofddorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een afschrift van de bestreden beslissing (stuk 1) en een bewijs van aanstelling BJB (stuk 2).

3. Aanvullende nota

Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer waaraan een psychiatrisch attest van 25 februari 2022, een psychiatrisch attest van 23 mei 2022, een psychologisch attest van 27 maart 2023 en twee foto's van verzoekers gewonde moeder worden toegevoegd.

4. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. § 2. Ernstige schade bestaat uit : a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

6.2. Verzoeker legt bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming in België onder meer een kopie van zijn nationaliteitsbewijs, een overlijdensakte van zijn zus, een aangifte bij de politie van de moord op zijn zus, een overlijdensakte van zijn vader, een aangifte bij de politie van de moord op zijn vader, foto's van militieën, een woonstkaart en een rantsoenkaart voor. De Raad stelt vast dat al deze documenten die betrekking hebben op verzoekers identiteit en nationaliteit en de problemen die hij zou gehad hebben voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst, kopieën zijn en slechts geringe bewijswaarde hebben omdat de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan, en uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat in Irak sprake is van wijdverspreide corruptie en dat verschillende documenten uitgaande van overheidsinstellingen tegen betaling te verkrijgen zijn (COI Focus, *“Irak. Corruptie en Documentenfraude”*, 12 juli 2019, p. 8-9).

De loutere vaststelling dat de door verzoeker neergelegde documenten kopieën zijn leidt evenwel niet noodzakelijk tot de conclusie dat aan deze documenten geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat de loutere vaststelling dat een kopie wordt voorgelegd van een document niet volstaat om dergelijk document niet in aanmerking te nemen of er elke bewijswaarde aan te ontfangen (EHRM, *M.A.*

6.3. De Raad stelt verder vast dat in hoofde van verzoeker door de commissaris-generaal bijzondere procedurele noden werden aangenomen. Hierover werd in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen en stukken toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat u kampt met een depressie (zie CGVS, p. 3-4 + psychologische attest in groene map). Blijkt dat u in het verleden traumatische gebeurtenissen meemaakte ten gevolge waarvan u thans lijdt aan posttraumatische stress. Dit uit zich in depressieve neigingen, slaaptekort en paniekaanvallen. Ook heeft u last van nachtmerries, zo verklaarde u (zie CGVS, p. 3-4). U haalde tijdens het onderhoud voorts nog aan dat u problemen heeft met uw geheugen en concentratie alsook dat u veel vergeet (zie CGVS p. 3 en 10). U legde tevens een medisch psychiatrisch / psychologisch attest voor waarin staat aangegeven dat u wordt opgevolgd sinds 11 oktober 2021. Het attest stelt voorts eveneens dat u kampt met posttraumatische stress alsook dat u tijdens de consultaties rapporteerde volgende symptomen te ervaren : herbeleving, vermijden, negatieve gedachten en stemmingen en hyperactiviteit, waarbij onder meer wordt aangehaald dat u soms moeite heeft om u delen (vnl data) te herinneren en concentratiestoornissen heeft. Ook wordt opgemerkt dat u kampt met zelfmoordgedachten. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat u niet kan aantonen dat u op het moment van het onderhoud bij het CGVS nog steeds in behandeling bent / was, dan wel nog steeds kampte met de door u aangehaalde psychologische problemen. Het psychologisch verslag is niet gedateerd. Er kan enkel worden vastgesteld dat u sinds oktober 2021 in behandeling bent. Dat dit nog steeds het geval is / was op het moment uw onderhoud blijkt niet uit het attest. Het afsprakenkaartje wat u voorlegde bevat immers geen naam, evenmin een jaartal, doch ook al zou het vaststaan dat het om afspraken gaat die gepland werden in maart 2022, dan nog blijkt uit dit document niet dat deze afspraken u betreffen. Dit terzijde, daar niet wordt betwist dat u, minstens ooit, kampte met psy problemen, en er rekening werd gehouden met de mogelijkheid dat u nog steeds met deze problemen kampt op het moment van het persoonlijk onderhoud, werden er u sowieso steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud duidelijk meegedeeld dat het onderhoud op een rustige manier zou verlopen en dat u ten allen tijde, indien u zich niet goede voelde, zelf om een extra pauze kon vragen als u daar nood aan had (zie CGVS, p. 3 en 4). U gaf tijdens het persoonlijk onderhoud op geen enkel moment aan dat u het onderhoud (tijdelijk) wilde stopzetten en verklaarde op het einde van het onderhoud ook uitdrukkelijk dat u alles goed begrepen had (zie CGVS p. 21). Uit niets blijkt verder dat u, omwille van uw psychologische toestand, niet in staat was om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. De Commissaris-generaal beschikt ook zelf niet over dergelijke elementen. Zo haalde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zelf niet aan dat er elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure kunnen belemmeren (zie vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’, in administratief dossier). Uit uw administratief dossier blijkt daarentegen dat u wel degelijk in staat was en over voldoende cognitieve capaciteiten beschikte om op een omstandige manier uw relaas uit de doeken te doen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

De Raad stelt vast dat het door verzoeker bij het CGVS neergelegde medisch psychiatrisch/psychologisch attest is ondertekend door een arts/psychiater en een klinisch psycholoog en vermeldt dat *“binnen onze dienst werd de diagnose posttraumatische stressstoornis weerhouden als diagnose”* (administratief dossier, stukken voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6).

Door middel van een aanvullende nota legt verzoeker ter terechtzitting een brief neer ondertekend door een psycholoog en een psychiater verbonden aan het Centrum Geestelijke Gezondheidszorg Noord-Westvlaanderen aan de huisarts van verzoeker dd. 23 mei 2022 waarin wordt gesteld dat verzoeker in behandeling is op eigen initiatief en dat hij medicamenteus wordt opgevolgd door de behandelende psychiater. Verder legt verzoeker ook een overzicht neer van de consultaties van verzoeker bij de psycholoog van het Centrum Geestelijke Gezondheidszorg Noord Westvlaanderen tussen 15 september 2021 tot 27 maart 2023.

Hieruit blijkt dat verzoeker in de periode van het persoonlijk onderhoud reeds kampte met ernstige psychologische problemen en hiervoor een behandeling kreeg via het Centrum Geestelijke Gezondheidszorg en tot op heden wordt opgevolgd door een psycholoog. De Raad stelt vast dat het overzicht van consultaties niet voorlag op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud noch op de datum van de bestreden beslissing maar dat verzoeker wel aangaf bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat hij een probleem heeft met concentratie en vergeten en dat hij wordt opgevolgd door twee dokters (notities PO, p. 3) en dat ook een medisch attest voorlag waarin de diagnose post-traumatische stressstoornis werd gesteld.

6.4. In zoverre in de bestreden beslissing verzoeker een gebrek aan medewerking wordt verweten omdat hij geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs met betrekking tot zijn identiteit voorlegt, stelt de Raad vast dat verzoeker, met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit een kopie van zijn nationaliteitsbewijs en een kopie van een rantsoenkaart heeft voorgelegd. Uit het administratief dossier blijkt dat de door verzoeker bij de Oostenrijkse asielinstanties voorgelegde identiteitskaart als een complete vervalsing werd beoordeeld door de Oostenrijkse asielinstanties (Oostenrijks dossier, p. 20). Evenwel kan uit de vertaling van het Oostenrijks dossier niet met zekerheid worden afgeleid dat het in Oostenrijk door verzoeker neergelegde document een origineel zou geweest zijn, zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld, nu in het document getiteld "*Beslissing Uitspraak*" niet wordt vermeld of het om een kopie of een origineel gaat. Overigens stelt de Raad ook vast dat uit de vertaling van het Oostenrijks dossier niet kan blijken om welke redenen het daar door verzoeker voorgelegde document vals werd bevonden.

Hoe dan ook kan uit de loutere vaststelling dat de in Oostenrijk voorgelegde identiteitskaart vals zou geweest zijn niet zonder meer worden besloten dat de door verzoeker bij de Belgische asielinstanties opgegeven identiteit niet zijn ware identiteit zou zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker ook een kopie van zijn rantsoenkaart heeft voorgelegd die blijkens de toelichting tijdens het persoonlijk onderhoud op naam van verzoeker staat en dus ook zijn identiteit betreft. Uit de bestreden beslissing kan evenwel niet blijken dat dit document door verwerende partij in overweging werd genomen, noch kan uit het administratief dossier blijken dat dit document zou hebben voorgelegen bij de Oostenrijkse asielinstanties.

Verder blijkt uit de bestreden beslissing dat niet wordt getwijfeld aan verzoekers Iraakse nationaliteit, noch dat hij afkomstig is uit Bagdad, nu verzoekers nood aan subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet ten aanzien van Bagdad wordt beoordeeld, zoals hieronder verder besproken.

In de huidige stand van de procedure volstaan de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot het door verzoeker neergelegde nationaliteitsbewijs en de bevindingen door de Oostenrijkse asielinstanties met betrekking tot het daar door verzoeker neergelegde identiteitsdocument dan ook niet om te besluiten dat geen begin van bewijs van verzoekers identiteit zou voorliggen.

In de bestreden beslissing wordt geen geloof gehecht aan verzoekers verklaringen met betrekking tot de vervolgingsfeiten voor zijn vertrek uit Irak omwille van een aantal tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen afgelegd voor de Oostenrijkse asielinstanties en de Belgische asielinstanties.

De Raad stelt met verwerende partij vast dat verzoeker in België geen melding maakte van het verzet van de familie van zijn verloofde tegen hun huwelijk dat de aanleiding zou geweest zijn voor de moord op zijn zus, zoals hij heeft uiteengezet in Oostenrijk en dat hij de dood van zijn zus in Oostenrijk en België op een verschillend tijdstip situeert. Verzoekers verklaringen bij de Oostenrijkse en Belgische asielinstanties met betrekking tot de datum en reden van verhuis van de familie naar Tharmiye verschillen aanzienlijk en er rijzen ook vragen bij verzoekers verklaringen over de omstandigheden waarin zijn vader zou zijn overleden, mede gelet op de vaststellingen met betrekking tot de door verzoeker bij de Oostenrijkse en Belgische asielinstanties neergelegde documenten met betrekking tot het overlijden van zijn vader, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing. Dit doet vragen rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over de directe aanleiding voor zijn vertrek uit Irak in 2015 en de redenen waarom zijn vader zou zijn omgebracht. Uit het Oostenrijks dossier blijkt ook dat verzoeker geen melding maakte van zijn arrestatie en opsluiting in 2005 en de arrestatie van zijn broer twee dagen na zijn vertrek in juni 2015.

Ter terechtzitting wijst verzoekers advocaat op zijn kwetsbaar profiel als gevolg van zijn psychische problematiek. Verzoeker verklaarde bij verwerende partij dat hij het slachtoffer is geweest van foltering in Irak in 2005. Het medisch attest waarin de diagnose post-traumatische stressstoornis werd weerhouden verwijst naar verzoekers verklaringen dat hij gefolterd werd.

De Raad trekt de waarachtigheid van het medisch attest niet in twijfel maar wijst erop dat de vaststellingen van de psychiater gebaseerd zijn op verzoekers verklaringen en dat het medisch attest geen uitspraken doet over de omstandigheden die de post-traumatische stressstoornis hebben veroorzaakt.

Er kan evenwel niet voorbijgegaan worden aan het gegeven dat deze stoornis bij verzoeker werd vastgesteld, zodat de nodige voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij de beoordeling van verzoekers verklaringen. In het medisch attest van 25 februari 2022 kan immers ook worden gelezen dat *“vanwege de ernst van de posttraumatische stress stoornis werd besloten dat A. niet te bevragen naar het volledige achtergrond verhaal. Tijdens de consultaties werd hiervoor nog niet voldoende stabiliteit en veiligheid geïnstalleerd, waardoor A. snel overspoeld wordt, herbelevingen getriggerd worden en risico op hertraumatisering te groot is”*.

Uit de loutere vaststelling dat verzoeker zijn arrestatie in juni 2015 niet vermeldde bij de Oostenrijkse autoriteiten kunnen *in casu* in de huidige stand van de procedure, en gelet op de gestelde diagnose geen sluitende conclusies worden getrokken met betrekking tot de waarachtigheid van zijn verklaringen in België over zijn arrestatie en de ondergane foltering bij het CGVS.

De Raad stelt verder vast dat verwerende partij in de bestreden beslissing voorbij is gegaan aan verzoekers psychische problemen bij de beoordeling van verzoekers persoonlijke omstandigheden in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In casu wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Zowel uit de UNHCR-richtlijnen als uit de EUAA *“Country Guidance Note: Iraq”* van juni 2022 waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, komt evenwel duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. De focus dient aldus te worden gericht op de regio waarvan de verzoeker afkomstig is en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Zoals reeds aangehaald, wordt in de bestreden beslissing niet betwist dat verzoeker de Iraakse nationaliteit bezit en afkomstig is van de provincie Bagdad en dat gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie van de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal, om de redenen uiteengezet in de bestreden beslissing dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in voormelde *Country Guidance Note* over Irak van juni 2022 (p. 184-187).

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover de verwerende partij beschikt niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Dit neemt niet weg dat er een gewapend conflict en willekeurig geweld plaatsvinden in de provincie Bagdad. Er blijkt uit de beschikbare landeninformatie echter niet dat het willekeurig geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden is vereist om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid als gevolg van het willekeurig geweld. Het voorgaande ligt in dezelfde lijn als de EUAA *“Country Guidance Note: Iraq”* van juni 2022 (p. 184-187).

De vraag rijst dus of in hoofde van verzoeker persoonlijke omstandigheden kunnen worden vastgesteld die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in zijn hoofde dermate verhogen dat hij bij terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

In de door verwerende partij bijgebrachte *“Country Guidance Iraq”* van juni 2022 wordt aangegeven dat in de Iraakse context mentale gezondheidsproblemen als persoonlijke omstandigheden te beschouwen zijn die het risico voor een verzoeker kunnen verhogen om het slachtoffer te worden van het willekeurig

geweld in de regio van herkomst. Ook de kennis van de verzoeker van de actuele situatie in zijn regio van herkomst is als een persoonlijke omstandigheid te beschouwen, waarbij met name de periode gedurende dewelke een verzoeker om internationale bescherming uit zijn regio afwezig is als een relevante factor wordt aangeduid (EUAA, *Country Guidance Iraq*, June 2022, p. 224-226).

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing wordt erkend dat verzoeker minstens ooit met psychologische problemen kampte en dat met de mogelijkheid werd rekening gehouden dat hij nog steeds met deze problemen kampte op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud als gevolg waarvan bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoeker werden aangenomen. In zoverre in de bestreden beslissing wordt gesteld dat het CGVS niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in hoofde van verzoeker omstandigheden bestaan die erop wijzen dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, stelt de Raad vast dat daarbij ten onrechte wordt voorbijgegaan aan de psychologische problemen zoals die reeds blijken uit het medisch document dat door verzoeker bij verwerende partij werd neergelegd. Hetzelfde geldt voor het gegeven dat verzoeker reeds in 2015 uit Bagdad vertrokken is en mogelijk niet meer vertrouwd is met de situatie op het terrein. Hieruit blijkt dat verzoekers nood aan internationale bescherming in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet op voldoende zorgvuldige wijze werd onderzocht. De door verzoeker bij aanvullende nota aangebrachte nieuwe elementen geven aan dat verzoeker nog steeds psychologische begeleiding krijgt en met psychische problemen kampt maar laten niet toe op voldoende concrete wijze te evalueren in welke mate deze problemen, in combinatie met zijn jarenlange afwezigheid uit Bagdad, een invloed hebben op verzoekers capaciteit om risico's in het kader van het aanwezige willekeurig geweld in te schatten.

Gelet op hetgeen voorafgaat en aangezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 november 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET